

РЕШЕНИЕ

№ 4081

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **8975** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за околната среда (ЗООС).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 36-Н0-И0-А1/2021 г. от 22.07.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС), с което е актуализирано Комплексно Разрешително № 36/2005 г. на оператора [фирма] за площадка ОЦ „Л.“, [населено място], [улица], в частта за условие 2.1 и условие 9.2 (въведени условия за норми за допустими емисии по показател NOx, с определени стойности от 100 mg/Nm³) и в частта, с която е отказано допускане на дерогация по показател NOx съгласно разпоредбите на чл. 123, ал. 3 на ЗООС.

В жалбата се релевират доводи за съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. По - конкретно счита, че са нарушени чл. 6 от АПК (принцип на съразмерност), чл. 7 от АПК (принцип за истинност), чл. 8 от АПК (принцип за равенство), чл. 9 от АПК (принцип за служебното начало) и чл. 11 от АПК (принцип за бързина и процесуална икономия). Изтъква се и неправилно приложение на чл. 123, ал. 3 от ЗООС. Иска се отмяна на процесното решение по отношение на Условие 2.1 и Условие 9.2.1, с които са въведени условия Н. по показател NOx 100 mg/Nm³ и по отношение отказа за допускане на исканата от страна на [фирма] дерогация по този показател съгласно чл. 123, ал. 3 на ЗООС и

преписката да бъде върната за ново произнасяне от изп. директор на ИАОС по направеното искане за допускане на дерогация по отношение на показател NOx. Претендират се направените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото по представен списък. В представени писмени бележки излага допълнителни съображения досежно основателността на жалбата.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция по Околната среда при МОСВ, чрез процесуалните си представители, оспорват жалбата по доводи изложени в писмен отговор и в съдебно заседание. Представят писмени бележки, с които считат жалбата за неоснователна. Молят оспорваното решение да бъде оставено в сила. Претендират разноски.

Софийска градска прокуратура не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От преписката се установява, че в полза на оператора [фирма] е издадено Комплексно разрешение № 36/2005 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС), което се отнася до експлоатацията на Горивна инсталация с номинална топлинна мощност 607,6 MW – производство на топлоенергия, включваща 5 бр. водогрейни котли и 3 броя парни котли, намираща на площадка ОЦ „Л.“, [населено място], [улица].

С писма № 05-08-1147/10.04.2014 г., № 05-08-1147/23.06.2015 г., № 26-00-2947/15.12.2015 г. на МОСВ са дадени указания на жалбоподателя за предприемане на действия за преразглеждане на КР № 36 /2005г. във връзка със съобразяване с Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (ННДЕСДАОПИАГГИ).

С писмо вх. № КР-4431 /26.09.2016 г. на [фирма], адресирано до ИАОС, са представени документи по Приложение № 6 от Наредба за условията и реда за издаване на комплексни разрешителни (НУРИКР) и оценка за прилагането на най-добри налични техники (НДНТ) за преразглеждане на КР № 36 /2005г. във връзка със съобразяване с Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (ННДЕСДАОПИАГГИ).

С писмо изх. № КР-218/23.01.2017 г. на ИАОС са дадени указания на [фирма] за преработване и допълване на информацията по Приложение № 6 от НУРИКР, което по повод с предложените от оператора, различни от одобрените с Преходния национален план (ПНП), мерки за постигане на съответствие с изискванията на ННДЕСДАОПИАГГИ.

Изисканата информацията от [фирма] е представена с писмо вх. № КР-1597 /31.01.2017 г.

Последвала кореспонденция между ИАОС, МОСВ и жалбоподателя относно възможността планираните от оператора мерки да се заменят с утвърдените с ПНП такива, както и за необходимостта от актуализиране на комплексното разрешение по повод публикувано Решение № 2017/1442/ЕС, касаещо заключение за НДНТ при големи горивни инсталации.

С писмо изх. № КР-3059/03.11.2017 г. на ИАОС е изискано от оператора да представи оценка на съответствието за всяка избрана от него нова мярка за намаляване на емисиите на азотни оксиди с изискванията на НДНТ и Решение за изпълнение (ЕС) № 2017/1442 за формулиране на заключения за най - добри налични техники (НДНТ) за големи горивни инсталации (Решение № 2017/1442/ЕС) (в случай, че желае преразглеждането на КР по подадените документи да бъде съвместено с преразглеждане във връзка с Решение № 2017/1442/ЕС).

С писма вх. № КР-5417/17.10.2018 г., вх. № КР-5561/25.10.2018 г. и вх. № КР-5774/06.11.2018 г. от [фирма] са представени документи за преразглеждане във връзка с публикувано Решение за изпълнение (ЕС) № 2017/1442 за формулиране на заключения за най-добри налични техники за големи горивни инсталации и мотивирано искане за допускане на дерогация по показател NOx, съгласно чл. 123а, ал. 3 от ЗООС.

С писмо изх. № КР-941/15.04.2020 г. на ИАОС са дадени указания на жалбоподателя да предостави допълнителна и разяснителна информация, свързана с реализираните към момента мерки според ПНП.

С писмо вх. № КР-3347/05.05.2020 г. на [фирма] е внесена допълнителната информация, поради което на основание чл. 124, ал. 2, т. 4 и т. 5 от ЗООС, в съответствие с разпоредбата на чл.18а, ал. 1, т. 3, б. „б” и б. „в”, и следващите от Наредба за условията и реда за издаване на комплексни разрешителни, е започната процедура по преразглеждане на КР № 36/2005 г. за ОЦ „Л.“. Процедурата е във връзка:

- съобразяване на условията в КР с изискванията на ННДЕСДАОПИАГГИ предвид изтичането на срока на ПНП, предоставил временна дерогация, освобождаваща операторите на определени големи горивни инсталации (ГГИ) от задължението за спазване на посочените в чл. 30, §2 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (Директива 2010/75/ЕС), Н. на замърсителите, за които се прилага планът;

- публикувано Решение за изпълнение (ЕС) № 2017/1442 за формулиране на заключения за НДНТ за големи горивни инсталации с искане за предоставяне на дерогация по показател NOx, съгласно разпоредбите на чл. 123а, ал. 3 на ЗООС, във връзка с прилагането на Решение 2017/1442/ЕС, както и за съобразяване на условията на КР с изискванията на нормативни и административни актове, влезли в сила или променени след издаването му.

В изпълнение на разпоредбата чл. 18а, ал. 4 и ал. 5 от Наредбата за КР, от съответните РИОСВ и Б. дирекция „Д. район“, с писмо, изх. № КР-1426/16.06.2020 г., са били изискани становища, както и конкретни предложения за промяна и допълване на условията на издаденото комплексното разрешение.

Постъпило е становище вх. № КР-4371/02.07.2020 г. от Б. дирекция „Д. район“, с което не се възразява за издаването на комплексното разрешение, тъй като липсва промяна в годишната консумация на вода за производствени нужди и не се предвиждат промени в емисиите на отпадъчните води, както и в опазването на подземните води.

РИОСВ – С. е подало становище вх. № КР-6454/26.10.2020 г., с което се дава информация за извършени проверки за спазване на Н. и резултати от тях, отнасящи се за площадката „С. – И.“.

С писмо изх. № КР-1599/02.06.2021 г., са били изискани препоръки по компетентност от дирекция ЕООВОСПЗ, ОЧВ, КВЕСМС и НСЗП на МОСВ относно представяне на дерогация по показател NOx на [фирма].

Съгласно разпоредбите на чл. 123а, ал. 3 от ЗООС с писмо, изх. № КР-1637/04.06.2021 г., са били изискани становища относно искане за предоставяне на дерогация по показател NOx на [фирма] от Министерство на енергетиката и от Министерство на икономиката.

Дирекция „Национална служба за защита на природата“ (НСЗП) към МОСВ е подало становище изх. № 12-00-625/08.06.2021 г., с което се предлага да се извърши оценка за въздействието върху близко разположените защитени зони. С второ становище изх. № 12-00- 690/21.06.2021 г. счита, че нямат препоръки по искането за дерогация.

Дирекция „Опазване чистотата на въздуха“ (ОЧВ) към МОСВ е подало становище изх. № 12-00-625/10.06.2021 г., с което посочва, че следва да се спазват Н. NOx 100 mg/Nm³, отразени в Приложение № 1 към чл. 5 от ННДЕСДАОПИАГГИ. Изразява отрицателно становище срещу исканата дерогация, тъй като се противоречи на чл. 123, ал. 10 ЗООС. Пояснява, че исканите с дерогацията нива на емисии са два пъти по – високи от нормативните, а реалните (измерени) до 3 – пъти надвишаващи допустимото. С второ становище изх. № 12-00- 690/22.06.2021 г. се дават конкретни препоръки.

Дирекция „Екологична оценка, оценка на въздействието върху околната среда и предотвратяване на замърсяването“ (ЕООВОСПЗ) към МОСВ е депозирало становище изх. № 12-00-625/11.06.2021 г., с което посочва, че оценката на оператора, свързани с постигнати на нивата на емисии на NOx не обосновава еднозначно поради наличието на кое/и обстоятелства по чл. 123а, ал. 3 ЗООС е породена непропорционалност на разходите спрямо ползите за околната среда. С второ становище изх. № 12-00- 690/23.06.2021 г. се прави предложение за неприемане на исканата дерогация.

Министерство на енергетиката е представило становище изх. № Е-12-00-207/11.06.2021 г., с което се цитират условията за исканата дерогация, както и че е отменено Решение 2017/1442/ЕС, за което е постановено решение на Общия съд на ЕО по дело Т-699/17. Пояснява се, че със съдебно решение е дадена възможност да се запазят НДНТ до влизането му в сила.

Министерство на икономиката с писмо вх. № 14169/14.06.2021 г. заявява, че няма бележки и предложения.

С писмо изх. № КР-1826/28.06.2021 г. е изпратено предложение за промяна в условията на КР № 36/2005 г. на [фирма], РИОСВ - С. и БД „Д. район“ за предоставяне на становища по предложените промени в комплексно разрешение (КР), както и относно необходимостта от провеждане на среща. От оператора е била изискана и допълнителна информация.

От БД „Д. район“ е получено становище с писмо вх. № 14750/05.07.2021 г., с което няма предложения. От [фирма] е получена допълнителна информация и становище с писмо вх. № 14669/09.07.2021 г. Операторът е потвърдил необходимостта от провеждане на среща. От РИОСВ - С. е получено становище вх. № 14760/14.07.2021 г. с потвърждение на необходимостта от провеждане на среща.

В съответствие с изискванията на чл. 18а, ал. 7 от НУРИКР и в изпълнение на Заповед № 196/13.07.2021 г. на изпълнителния директор на ИАОС, на 15.07.2021 г. на заседание на специализиран състав на Експертния екологичен съвет е проведена

консултация с оператора [фирма]. По време на консултацията са обсъдени и приети промени в условия 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 и 16 от КР № 30/2005 г. Взето е решение за необходимостта от актуализиране на условията в разрешителното. Изготвеният протокол от срещата е подписан от представител на [фирма] с особено мнение срещу изложените мотиви за недопускане на дерогация по показател NOx, съгласно разпоредбите на чл. 123а, ал. 3 от ЗООС, във връзка с прилагането на Решението 2017/1442/ЕС. Към преписката липсва излагане от оператора на конкретни мотиви, въз основа на които е подписал протокола с особено мнение. От страна на ИАОС е било обърнато внимание, че сроковете за привеждане в съответствие на инсталацията са изтекли и нормативната уредба по околна среда не предвижда нови такива. Приложимата норма за допустими емисии на NOx за горивните инсталации на [фирма] е 100 mg/Nm³, съгласно Решение 2017/1442/ЕС и съгласно ННДЕСДАОПИАГГИ.

Във връзка с проведената консултация с оператора по процедурата по преразглеждане на КР с писмо на ИАОС с изх. № КР-2000 /16.07.2021 г. е било изискано предоставяне на допълнителна информация. Такава е внесена с писмо вх. №14829/16.07.2021г. на [фирма].

С писмо изх. № КР-2010/19.07.2021 г. на ИАОС е изискано допълнително становище от Дирекция „Опазване чистотата на въздуха“ (ОЧВ) към МОСВ. Такова е постъпило с писмо вх. № 14886/20.07.2021 г., с което се дава информация за периодите на пускане и спиране на инсталацията.

С писмо изх. № КР-2031/20.07.2021 г. на ИАОС е изискана допълнителна информация от жалбоподателя, която е представена с писмо от 21.07.2021 г.

В писмо изх. № КР-2052/21.07.2021 г. на изпълнителния директор на ИАОС до оператора е посочено, че на основание чл. 18а, ал. 10 от НУРИКР е приключена процедурата по преразглеждане на КР № 36 /2005 г. за площадка ОЦ „Л.“, както и че е необходимо актуализиране на условия 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 и 16 от КР № 36/2005 г.

На основание чл. 120, ал. 1, предложение четвърто, във връзка с чл. 18б, ал. 1 от Наредбата за КР, е издадено Решение № 36-НО-ИО-А1/2021 г. за актуализиране на КР № 36/2005 г., издадено на [фирма], отнасящо се за площадка ОЦ „Л.“.

С оспорвания акт са постановени Условия 2.1 и Условие 9.2 в комплексното разрешение, с което на оператора се разрешава експлоатацията на инсталацията (В. котли от № 1 до № 5) при спазване на норми за допустими емисии (Н.) по показател NOx, като е определена стойност 100 mg/Nm³.

Органът е определил стойностите от 100 mg/Nm³ по показател NOx, позовавайки се на Приложение № 1, част 1 към чл. 5, ал. 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (ННДЕСДАОПИАГГИ). Позовава се още, че нормите същите стойности са определени в таблица 25 от Решение 2017/1442/ЕС.

С оспорваното решение е отказано искането на [фирма] за допускане на дерогация по показател NOx съгласно разпоредбите на чл. 123а, ал. 3 на ЗООС. В мотивите органът е приел, че допускането на дерогация няма да се спазят изискванията на чл. 123, ал. 10 ЗООС, изискващ нормите в КР да не бъдат по – високи от нормативно определените, а именно в Приложение № 1, част 1 към чл. 5, ал. 1 от ННДЕСДАОПИАГГИ - 100 mg/Nm³. Допълнително е посочил, че не са налице условията на чл. 123а, ал. 3 на ЗООС, тъй като очакваните разходи за постигане на

процесните емисионни нива са съразмерни с очакваните ползи за околната среда.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗООС, на 26.07.2021 г. Решение № 30-НО-ИО-А2/2021 г. за актуализиране на КР № 36/2005 г., е оповестено в средствата за масово оповестяване.

Решението на изпълнителния директор на ИАОС е обжалвано от [фирма] пред министъра на околната среда и водите, който е отхвърлил жалбата, за което е постановил Решение № 192/27.08.2021 г. По – горестоящият орган е приел, че нормата на чл. 123, ал. 10 ЗООС забранява надвишаване на нормативно установените емисионните нива при дерогация по реда на чл. 123а, ал. 3 на ЗООС.

В съдебно заседание е приет Анализ на ползите за околната среда при постигане на емисионни нива за NOx, съгласно НДНТ и разходи за постигане на тези нива. Същият е взет под внимание при даване на заключението поп допуснатата комплексна съдебно-техническа експертиза.

За установяване на релевантните за делото обстоятелства е допусната и приета комплексна съдебно-техническа експертиза (СТЕ).

Според заключенията на вещите лица изпусканите замърсителите от инсталацията в голяма степен не водят до нарушаване качеството на атмосферния въздух, съгласно изискванията на Наредба № 12 от 30.07.2010 г. за норми на серен диоксид, азотен диоксид, фини прахови частици, олово, бензен, въглероден оксид и озон в атмосферния въздух и Наредба № 14 от 23.09.1997 г. за норми на пределно допустимите концентрации на вредни вещества в атмосферния въздух на населените места.

За постигане на Н. от 100 mgNm³, в обект ОЦ „Л.“ е необходима пълна модернизация и подмяна на съществуващите съоръжения, както и разходи за реконструкцията на сградния фонд. Това водело до огромни разходи, които са несъразмерно по високи от ползите за околната среда. Можело да се приемат за верни изчисленията направени от Консултанта и стойността на К от 0.379. Инвестицията за постигане на нормата не осигурявала съществен здравен, екологичен или социален ефект.

Експертите сочат, че е напълно възможен негативен ефект за околната среда и здравето на населението от евентуално преминаване към високоемисионни горива за отопление от страна на населението, ако се спре дейността на жалбоподателя. Практиката в България показвала, че преобладаващият източник на топлина за домакинствата извън мрежата на централно отопление, са твърдите горива. При изгарянето на твърдо гориво в битова горивна уредба се отделяли пет пъти повече емисии на азотни оксиди (изразено в kg емисия на GJ топлина) в сравнение с големите горивни инсталации изгарящи природен газ.

Експертите пояснява, че основен източник на ФПЧ 10 в Столична община е битовото отопление с 55.97%, следвано от ресуспендираните частици от площни източници 31.50% и автотранспорта 10.78%. Последните два източника били свързани, тъй като ресуспендирането се предизвиквало както от движещите се автомобили, така и от вятъра, при което било невъзможно да се определи дялът им. За ФПЧ2.5 основен източник било битовото отопление с 73.28%, следвано от ресуспендираните частици от площни източници 14.10% и автотранспорта 11.13%. Казаното за ресуспендираните частици по отношение на ФПЧ 10 важело и за ФПЧ2.5. Относно Азотни оксиди (NOx) за Столична община главен замърсител се явявал автотранспортът с най-големия дял (78.73%), следван от промишлеността с 15.55% и битовото отопление с 5.72%. Всички данни били взети от „Комплексна програма за подобряване качеството на

атмосферния въздух на територията на Столична община за периода 2021-2026, утвърдена с Решение 204 от 22 април 2021 г.

При обхода на експертите било констатирано, че основното гориво в обекта е природен газ. От представени архивирани копия на протоколи от Собствени непрекъснати измервания на вредни вещества изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници, се установило, че няма превишения на нормите по показател общ прах. Азотните оксиди се водели прекурсор на ФПЧ, но без ясна обосновка. Немало количествени данни за пряката зависимост между това, какво количество азотни оксиди се отделяли от обекта и какво количество се преобразуват на ФПЧ, т. е. не се знаело какво е количеството прах, което се образува от 1 тон отделен азотен оксид.

По отношение на замърсяване на въздуха с вредни вещества експертната е установила, че Т. е системен генератор на атмосферно замърсяване, което е индикация за потенциална здравна опасност. Отделяните наднормени емисии от обекта / обектите реално увеличават концентрацията на въглероден оксид (СО) и прах в атмосферния въздух в района, като с това допринасят за по-високо ниво на експозиция и съответно повишаване на здравния риск от въздействие на атмосферните замърсители.

Съдът не кредитира заключението в частта за наличието на възможен негативен ефект за околната среда и здравето на населението от евентуално преминаване към високоемисионни горива за отопление от страна на населението, ако се спре дейността на жалбоподателя. Посоченото е мотивирано с разбирането, че преобладаващият източник на топлина за домакинствата са твърдите горива извън мрежата на централно отопление. Посоченото не е подкрепено с конкретни данни, а има изцяло хипотетичен характер и липсва реална причинно – следствена връзка между обсъжданите две хипотези.

В останалата част заключението по експертната се кредитира като компетентно дадено и обосновано.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата срещу процесното решение е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от легитимирана страна – адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 120, ал. 1, предл. четвърто и чл. 124, ал. 2 ЗООС изпълнителният директор на Изпълнителна агенция по околна среда е компетентният орган да актуализира комплексно разрешително по чл. 117 ЗООС експлоатацията на действащи инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности по приложение 4 от закона (в случая големи горивни инсталации).

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част. Комплексното разрешение има необходимото съдържание по чл. 123, ал. 1 ЗООС.

При извършената служебна проверка на процедурата по издаването на оспорения

индивидуален административен акт, съдът не установи нарушения на процесуалните правила, които да бъдат квалифицирани като съществени такива и представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК.

Не се споделя изложеното в жалбата, че решението е постановено при нарушение на чл. 7 от АПК (принцип за истинност), чл. 8 от АПК (принцип за равенство), чл. 9 от АПК (принцип за служебното начало) и чл. 11 от АПК (принцип за бързина и процесуална икономия).

Разпоредбата на чл. 7 АПКП предвиждаща, че административните актове се основават на действителните факти по случая, а нормата на чл. 9, ал. 2 АПК задължава административният орган да събира всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. На посочените принципи кореспондира нормата на чл. 35 АПК, според която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В настоящия случай административният орган е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е довело до правилно възприемане на фактическа обстановка по случая. Не се споделят доводите, че не са събрани доказателства, отнасящи се до всички елементи от фактическия състав на чл. 123а, ал. 3 ЗООС, доколкото органът е намерил тази норма за неотнормисима, респ. неприложима към настоящия случай.

Съгласно чл. 11, ал. 1 АПК процесуалните действия се извършват в сроковете, определени от закона, и за най - краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на действието или на административния акт. Конкретните оплаквания в жалбата са свързани с това, че забавянето на производството е пречатвало събирането на актуални доказателства. Както по – горе се отбеляза органът е изяснил фактическа обстановка по случая, поради което са неоснователни възраженията за несъбиране на относимите доказателства.

Съгласно чл. 8, ал. 1 АПК всички лица, които са заинтересовани от изхода на производствата по този кодекс, имат равни процесуални възможности да участват в тях за защита на своите права и законни интереси. В настоящия случай не се установи различно третиране на жалбоподателя. Нещо повече, дадена му е възможност да участва в производството, тъй като същият е представял становища и информация, депозирал е множество доказателства след дадени редица указания от органа и е взел участие в заседание на специализиран състав на Експертния екологичен съвет, на което е проведена консултация с оператора.

Проведената процедура отговаря на заложената такава в НУРИКР, като са изискани и приложени становищата на всички компетентни органи (РИОСВ и БД „Д. район“). В съответствие с изискванията на чл. 16, ал. 9 НУРИКР е проведено заседание на специализирания експертен екологичен съвет, извършени са консултации с оператора и са обсъдени и приети промени в условията 2.1 и 9.2 на КР № 36/2005.

В изпълнение на процедурата по чл. 127, ал. 1 ЗООС издаденото решение за актуализация на КР № 36/2005 г. е оповестено чрез средствата за масово осведомяване.

Приложен е правилно материалния закон.

Съгласно чл. 117, ал. 1 ЗООС експлоатацията на действащи инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности по приложение № 4 се разрешават след издаването на комплексно разрешително съгласно разпоредбите на този раздел.

В т. 1. 1 от приложение № 4 са включени горивни инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 50 MW, т. е. големи горивни инсталации, каквато е настоящата.

Оспорващата страна е оператор по смисъла на т. 43 от § 1 към ДР на ЗООС, т. е. същата е титуляр на комплексното разрешение.

Съгласно чл. 124, ал. 2, т. 4 и т. 5 ЗООС комплексното разрешение се актуализира, когато: са настъпили промени в нормативната уредба по околна среда по отношение на въвеждане на нови или преразглеждане на норми за качество на компоненти или фактори на околната среда (т. 4) и е публикувано заключение за НДНТ, прието с решение на Европейската комисия, свързано с основната дейност на дадена инсталация (т. 5).

В настоящия случай са налице двете условия по чл. 124, ал. 2, т. 4 и т. 5 ЗООС, тъй като в Приложение № 1, част 1 към чл. 5, ал. 1 от ННДЕСДАОПИАГГИ са предвидени норми за допустими емисии от 100 mg/Nm³ за NO_x. Тази наредба е приета на основание чл. 9в от Закона за чистотата на атмосферния въздух, според който Нормите за допустими емисии на вредни вещества - замърсители (серен диоксид, азотни оксиди и прах), изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (ГГИ), се определят с наредба на Министерския съвет. Същите стойности са дадени и в таблица 25 от Решение 2017/1442/ЕС за формулиране на заключения за НДНТ при големите горивни инсталации, което е прието във връзка с чл. 13, пар. 5 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24.11.2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването). Посоченото решение е отменено Решение 2017/1442/ЕС, за което е постановено решение на Общия съд на ЕО по дело T-699/17, но със съдебния акт е дадена възможност да се запазят НДНТ до влизането му в сила. В тази връзка е прието Решение за изпълнение (ЕС) 2021/2326 на Комисията от 30 ноември 2021 г. за формулиране на заключения за НДНТ за големи горивни инсталации, в които са заложили същите стойности - 100 mg/Nm³ за NO_x.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗООС комплексното разрешително съдържа нормите за допустими емисии на веществата по приложение № 8 (сред които попада NO_x) и на други замърсяващи вещества, които е възможно да бъдат изпуснати от съответната инсталация в значителни количества. Според чл. 123, ал. 2 ЗООС компетентният орган определя условията на разрешителното, като взема предвид заключенията за НДНТ. В чл. 123, ал. 10 ЗООС се поставя изискване, че нормите по ал. 1, т. 1 не могат да бъдат по - високи от нормативно определените норми за допустими емисии.

Според чл. 123а, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗООС емисионните норми по чл. 123, ал. 1, т. 1 при нормални експлоатационни условия: не надхвърлят емисионните нива, определени в заключенията за НДНТ, приети с решение на Европейската комисия; тези емисионни норми се отнасят за същите или за по-кратки периоди от време и за същите референтни условия като емисионните нива, определени в решенията (т. 1) или се различават от нивата по т. 1, но осигуряват съответствието на емисиите с емисионните нива, определени в заключенията за НДНТ, приети с решение на Европейската комисия (т. 2).

Съгласно чл. 123а, ал. 1 ЗООС компетентният орган по чл. 120, ал. 1 може да определи не толкова строги емисионни норми спрямо нормите по ал. 1, когато оценка покаже, че постигането на емисионните нива, свързани с НДНТ, посочени в заключенията за НДНТ, приети с решение на Европейската комисия, би довело до

разходи, които са несъразмерно високи в сравнение с ползите за околната среда поради: 1. географското положение на инсталацията, или 2. характеристиките на околната среда в района на площадката, или 3. техническите характеристики на инсталацията.

Централно място в спора е това дали дерогацията по чл. 123а, ал. 3 ЗООС се прилага, когато новите емисионни норми надвишават нормативно определените норми за допустими емисии, т. е. дерогацията изключва ли забраната по чл. 123, ал. 10 ЗООС. В настоящия случай са определени еднакви емисионни норми в два различни акта – ННДЕСДАОПИАГГИ и Решение 2017/1442/ЕС за формулиране на заключения за НДНТ при големите горивни инсталации (отменено, но със същите показатели според Решение за изпълнение (ЕС) 2021/2326).

Чл. 123, ал. 2 ЗООС задължава органа да определи условията на разрешителното, като взема предвид заключенията за НДНТ, но в ал. 10 е заложено ограничение, а именно да не се превишават нормативно определените норми за допустими емисии. Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 123, ал. 2 ЗООС е доразвита в чл. 123а, ал. 1 ЗООС, поради което за дерогацията на чл. 123а, ал. 3 ЗООС се прилага ограничението по чл. 123, ал. 10 ЗООС. Противното би означавало би довело до неприложение на заложено ограничение. С оглед горното съдът намира, че органът правилно е отказал допускане на дерогация по чл. 123а, ал. 3 на ЗООС, поради което е безпредметно обсъждането на фактическия състав на тази норма, респ. изложеното в тази насока, съдържащо се в заключението на експертизата.

Не се споделят доводите на жалбоподателя, че горното ще обезсмисли нормата чл. 123а, ал. 3 ЗООС, тъй като същата намира приложение в случаите, когато в националната нормативна уредба не са толкова строги изискванията за Н., при което дерогацията на емисионните нива в заключението на НДНТ не води до превишаване на ограниченията за Н..

Не се споделят възраженията за нарушение на принципа на съразмерността в чл. 6 АПК, според който при издаване на акта не могат да се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимите за целта и че когато се налага такова засягане това следва да става с мерки, които са по-благоприятни за гражданите. Оспореният акт съответства и на целта на закона, а именно – да се опази околната среда – чл. 1, т. 1 ЗООС и да се да се защити здравето на хората от вредни въздействия, както и да предотврати настъпването на опасности и щети за обществото при изменение в качеството на атмосферния въздух в резултат на различни дейности – чл. 1 ЗЧАВ. Недопустимо е да се поставят финансови интереси, свързани с дейността на дружество, пред здравето на хората. Следва да се има предвид още, че целта на актуализацията на комплексното разрешение е да се приведат мощностите на ГГИ в съответствие с изискванията на законодателството, а не да се преустанови експлоатацията на инсталацията.

Изцяло хипотетични са твърденията за възможен негативен ефект за околната среда и здравето на населението от евентуално преминаване към високоемисионни горива за отопление от страна на населението, което ще настъпи при спиране дейността на жалбоподателя. Липсват данни за наличието на реална причинно – следствена връзка между спирането на експлоатацията на ГГИ и преминаването на домакинствата към отопление с твърдите горива, водещо до негативен ефект върху околната среда и здравето на населението.

Следва да се има предвид, че жалбоподателят е участвал Преходния национален план

за освобождаване от задължението за спазване на емисии, при което са поети конкретни задължения и мерки, свързани с намаляването на стойностите на NOx. В случая същите не са изпълнени, поради което със собственото си бездействие се обосновава твърденията за негативен ефект върху околната среда, ако не се удовлетвори искането за дерогацията по чл. 123а, ал. 3 ЗООС.

Горното води до извод за неоснователност на жалбата, тъй като липсват твърдените пороци, водещи до незаконосъобразност на оспорения акт, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК жалбата следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на делото и разпоредбите на чл. 143, ал. 3 и ал. 4 АПК жалбоподателят следва да заплати направените разноски от ответника. В случая ответната страна е направила разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, което е съответно на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 36-Н0-И0-А1/2021 г. от 22.07.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС), с което е актуализирано Комплексно Разрешително № 36/2005 г. на оператора [фирма] за площадка ОЦ „Л.“, [населено място], [улица], в частта за условие 2.1 и условие 9.2 (въведени условия за норми за допустими емисии по показател NOx, с определени стойности от 100 mg/Nm³) и в частта, с която е отказано допускане на дерогация по показател NOx съгласно разпоредбите на чл. 123, ал. 3 на ЗООС.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителна агенция по околна среда сумата в размер на 100 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: